

Jedni hovorili: „Je dobrý;“ iní zasa: „Nie je, iba čo zvádza ľud.“ (Jn 7, 12)

(Ján Rusnák) Istý spisovateľ spomína: „Keď som bol mladý, často som vystrájal a naši nevedeli, čo majú robiť. Bitka nepomáhala, reči ani tolko... Ktosi prišiel na nápad, aby som šiel do izby, kde je obraz Ježiša Krista, ktorý hrozí. Ruka zdvihnutá, tvár vážna. Striaslo ma. Keďže som vystrájal, Pán Ježiš mi stále hrozil rukou. Odvtedy sme sa na seba nepozerali. On nemenil svoju tvár ani ruku nedal dole. Až raz som sa na obraz dlhšie zapozeral a uvedomil som si, že ruku drží tak ako kňaz, ktorý ma na konci svätej liturgie žehnal. Svitlo mi. Pane, veď ty si mi celý čas žehnal. Odláhlo mi a hneď sme sa spriatelili. Odvtedy viem, že najväčšiu škodu v duši robí nepravá tvár Boha.“

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)